

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1974

30 AVRIL 1974.

Proposition de loi modifiant les articles 700 et 979 du Code judiciaire.

DEVELOPPEMENTS

Au n° 12 de l'éditorial publié par le « Journal des tribunaux » du 23 juin 1973 sous le titre « La requête devant les tribunaux du Travail et le régime des nullités » et sous la signature de M. de Leval on peut lire les judicieuses observations dont voici le texte :

« Dans l'état actuel des textes, une requête unilatérale dont les mentions sont prescrites à peine de nullité par l'article 1026 du Code judiciaire sera annulée d'office par le juge si celle-ci n'est pas signée par l'avocat de la partie (art. 860-862, § 1er, 2° et 1026, 5°). Par contre, malgré l'article 862, § 1er, 6° du Code judiciaire (serment imposé aux experts), un rapport d'expertise ne peut être annulé d'office par le juge (art. 862, § 2) en cas d'omission du serment imposé à l'expert, l'article 979 du Code judiciaire n'étant pas prescrit à peine de nullité.

» Cette application surprenante de la théorie des nullités doit-elle inciter à une refonte de celle-ci ? Absolument pas si l'on veut sauvegarder le climat d'égalité et de sécurité judiciaires que la loi du 10 octobre 1967 garantit. Certes, le législateur a eu soin d'assortir de la sanction de nullité les formalités qu'il a estimées essentielles « en évitant les maux d'un formalisme excessif ». Pourtant, il y a de rares oublis dans la loi récente et une intervention législative limitée à ces cas exceptionnels est souhaitable pour prévoir qu'à l'avenir les articles 700 et 979 du Code judiciaire seront prescrits à peine de nullité.

BELGISCHE SENAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1974

30 APRIL 1974.

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 700 en 979 van het Gerechtelijk Wetboek.

TOELICHTING

In het hoofdartikel (nr. 12) van het « Journal des tribunaux » van 23 juni 1973 is onder de titel « La requête devant les tribunaux du travail et le régime des nullités » een tekst verschenen van de hand van de heer de Leval waarin deze de volgende zeer gevatte opmerkingen maakt : (vertaling)

« In de huidige stand van de wetgeving zal een eenzijdig verzoekschrift, waarvan de vermeldingen bij artikel 1026 van het Gerechtelijk Wetboek op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, ambtshalve door de rechter nietig worden verklaard indien het niet door de advocaat van de partij is ondertekend (art. 860-862, § 1, 2°, en 1026, 5°). Daarentegen kan het verslag van een deskundigenonderzoek, ondanks artikel 862, § 1, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek (eed opgelegd aan deskundigen), door de rechter niet ambtshalve nietig worden verklaard (art. 862, § 2) indien de deskundige de eed niet heeft afgelegd, aangezien artikel 979 van het Gerechtelijk Wetboek niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

» Moet deze verrassende toepassing van de theorie van de nietigheid ons aanzetten om die theorie te herzien ? Volstrekt niet, indien men het klimaat van rechtsgelijkheid en rechtszekerheid wenst in stand te houden dat door de wet van 10 oktober 1967 gewaarborgd wordt. De wetgever heeft weliswaar aan de formaliteiten die hij van wezenlijk belang achtte, de sanctie van nietigheid verbonden zonder daarom in overdreven formalisme te vervallen. Maar er zijn in deze nog jonge wet toch enkele zaken over het hoofd gezien. Het optreden van de wetgever in deze uitzonderlijke gevallen mag dan ook wenselijk worden geacht in die zin dat voortaan de artikelen 700 en 979 van het Gerechtelijk Wetboek op straffe van nietigheid worden voorgeschreven.

» Sur quelle base en effet annulera-t-on une requête tendant à la réparation d'un dommage résultant d'une maladie professionnelle, alors qu'une citation est requise en l'espèce (art. 700 du Code judiciaire) ? Il peut certes ressortir de l'économie générale de la loi et des articles du Code judiciaire sanctionnant les irrégularités d'un exploit d'huissier (art. 43 et 702) que ce mode de droit commun d'introduction de l'instance est prescrit à peine de nullité, mais l'article 700 ne le prévoit pas expressément. Dans un domaine aussi important de la procédure, une intervention législative s'impose donc pour éviter que se prolonge toute controverse née d'un manque de toilette des textes. »

J. GOFFART.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er.

L'article 700 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante :

« A peine de nullité, les demandes principales sont portées devant le juge au moyen d'une citation, sans préjudice des règles particulières applicables aux comparutions volontaires et aux procédures sur requêtes. »

ART. 2.

L'alinéa 3 de l'article 979 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante :

« A peine de nullité, le rapport est signé par tous les experts et leur signature précédée du serment ainsi conçu : « Je jure avoir rempli ma mission en honneur et conscience, avec exactitude et probité, ainsi m'aide Dieu ».

J. GOFFART.

J. LEPAFFE.

P. LEROY.

» Op welke grondslag zal immers een verzoekschrift tot vergoeding van schade voortkomende uit een beroepsziekte worden nietig verklaard, als men weet dat hiervoor een dagvaarding is vereist (art. 700 van het Gerechtelijk Wetboek) ? Uit de algemene opzet van de wet en uit de artikelen van het Gerechtelijk Wetboek waarbij de onregelmatigheden van een deurwaarderexploot gesanctioneerd worden (art. 43 en 702), mag weliswaar worden afgeleid dat deze gemeenrechtelijke wijze van rechtsingang geldt op straffe van nietigheid maar artikel 700 bepaalt dit niet uitdrukkelijk. Het optreden van de wetgever is dus noodzakelijk om te voorkomen dat op een zo belangrijk gebied als de rechtspleging verdere twistvragen rijzen doordat de teksten niet met de nodige accurate zijn opgesteld. »

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

Artikel 700 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Op straffe van nietigheid, worden hoofdvorderingen bij dagvaarding voor de rechter gebracht, onverminderd de bijzondere regels inzake vrijwillige verschijning en rechtspleging op verzoekschrift. »

ART. 2.

Artikel 979, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Op straffe van nietigheid, wordt het verslag door alle deskundigen ondertekend en wordt hun handtekening voorafgegaan door de als volgt luidende eed : « Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb, zo helpe mij God ».